

Uchwała Nr 23/1375/2019

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
z dnia 20 listopada 2019 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

załącznika Nr 3 do uchwały Nr 222 Rady Miasta Konina z dnia 30 października 2019 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości dotyczących budynków lub ich części, w których wykonano remont elewacji, położonych na obszarze rewitalizacji „Starówka” w Koninie, w części obejmującej wyrażenie zamieszczone w ostatnim akapicie o treści:

„Pouczenie

art. 233 § 1 i 2 Kodeksu karnego

§ 1 Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat ośmiu.

§ 2 Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania lub odebrał od niego przyrzeczenie”,

z powodu naruszenia przepisów art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Konina, powołując się na przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wprowadziła zwolnienie z podatku od nieruchomości budynków lub ich części, w których wykonano remont elewacji, położonych na obszarze rewitalizacji „Starówka” w Koninie.

Na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu, zawiadomiła przedstawicieli Miasta Konina

o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 20 listopada 2019 r.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do postanowień wynikających z przepisu art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego, jest art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który zawiera delegację dla rady gminy do wprowadzenia w drodze uchwały innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ustawy oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

W ramach ustalonych przez Radę Miasta Konina warunków korzystania z wprowadzonego zwolnienia z podatku od nieruchomości budynków lub ich części położonych na obszarze rewitalizacji „Starówka” w Koninie po wykonaniu remontu elewacji, w załączniku Nr 3 do przedmiotowej uchwały określono wzór oświadczenia podatnika o wykonaniu w budynku lub jego części, położonym na obszarze rewitalizacji „Starówka” w Koninie, remontu elewacji oraz o niezaleganiu z podatkami i opłatami na rzecz Miasta Konina.

W ostatnim akapicie wzoru oświadczenia, zamieszczono pouczenie o treści:

„Pouczenie

art. 233 § 1 i 2 Kodeksu karnego

§ 1 Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat ośmiu.

§ 2 Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania lub odebrał od niego przyrzeczenie”.

Zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego, odpowiedzialności karnej podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Warunkiem odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia jest wskazanie na przepis rangi ustawowej (ustawy), który przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takiego rygору ustawodawca nie wskazał w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Gdyby ustawodawca zamierzał nadać rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), oświadczeniom wymaganym w toku postępowania podatkowego, to byłby zobowiązany ten rygor wprowadzić wprost do ustawy o podatkach

i opłatach lokalnych i dopiero wówczas, w razie przeniesienia kompetencji na organ samorządu, winien przewidzieć w treści upoważnienia wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań).

Zatem Kolegium uznało, że zamieszczenie pouczenia o odpowiedzialności karnej z art. 233 Kodeksu karnego we wzorze oświadczenia zamieszczonego w załączniku Nr 3 do przedmiotowej uchwały, wykracza poza zakres kompetencji Rady Miasta wynikający z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i stwierdziło nieważność załącznika Nr 3 do uchwały w tej części.

Należy również podnieść, iż w wyroku z dnia 28 lutego 2003 r. (sygn. akt I SA/Lu 882/02, FK 2003/4/53, Wspólnota 2003/12/52) Naczelny Sąd Administracyjny (do 2003.12.31) w Lublinie orzekł, iż „Rada obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą”. Zgodnie z zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy administracji publicznej są zobowiązane działać na podstawie i w granicach prawa, należało uznać, iż wskazane i zakwestionowane wyżej przez Kolegium Izby, regulacje aktu prawa miejscowego naruszają obowiązujący porządek prawny.

Nadto należy podnieść, iż do przedmiotowej uchwały dołączono i opublikowano w Dzienniku Urzędowym pod poz. 9791, formularze informacji i oświadczeń składanych przez podatników korzystających z pomocy de minimis, które nie zostały przywołane w treści postanowień uchwały i nie zostały oznaczone jako załączniki do uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.